

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3184/2020
18.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујицића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Милош Митровић“ из Велике Плана, кога заступа пуномоћник Звонимир Милорадовић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., кога заступа пуномоћник Томислав Петровић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 617/2018 од 19.04.2019. године, у седници већа од 18.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 617/2018 од 19.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Вишег суда у Смедереву Гж 617/2018 од 19.04.2019. године и пресуда Основног суда у Великој Плани П 641/14 од 19.03.2018. године, па се предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 641/14 од 19.03.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга за извршене комуналне услуге по споразуму број 1210 од 16.08.2010. године исплати 120.560,23 динара са законском затезном каматом почев од 21.02.2010. године па до исплате у року од осам дана по правноснажности пресуде под претњом извршења. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 617/2018 од 19.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Великој Плани П 641/14 од 19.03.2018. године.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20) је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи дозвољеност и основаност изјављене ревизије на основу чл. 404. и 408. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да су испуњени законски услови да се о изјављеној ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, као и да је изјављена ревизија основана. Наиме, правни став нижестепених судова о правној природи споразума који су међусобно закључиле странке није у складу са устаљеном судском праксом и правилном применом материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужеников отац ББ био је корисник комуналних услуга које је пружао тужилац, те је у тренутку смрти 16.01.2005. године остао дуг покојног ББ према тужиоцу у износу од 120.560,23 динара у шта спадају и трошкови извршења које је било покренуто ради наплате основног дуга од 117.881,23 динара. Тужилац је са туженим 16.08.2010. године закључио споразум о регулисању поменутог дуга којим се обавезао тужени да тај дуг исплати у 24 месечне рате са доспећем прве рате 20.12.2010. године, а задње рате 20.11.2011. године, а по том споразуму тужени није уплатио ниједну од наведених рата, због чега је и поднета тужба ради наплате истог дуга. Нижестепени судови налазе да поменути споразум не може бити основ за утврђивање обавезе туженог према тужиоцу јер је исти закључен после смрти дужника ББ те да отуда исти по Закону о облигационим односима не испуњава услове ни за један правни посао којим би та обавеза била пренета на туженог са главног дужника. С обзиром да тужилац није пружио доказе о вредности имовине коју је тужени наследио од свог оца сада покојног ББ то не постоји основ ни да тужени одговара за дугове оставиоца, па имајући у виду све наведено нижестепени судови су тужбени захтев одбили као неоснован.

Овакав закључак нижестепених судова се за сада не може прихватити као правилан. Није споран став нижестепених судова о условима за закључење уговора о приступању дугу, преузимању испуњења, незваном вршењу туђих послова и друго, што је наведено у одлукама нижестепених судова односно да је за такве уговоре потребно да је главни дужник жив. Међутим, одредбом члана 99. став 1. ЗОО је установљено основно правило при тумачењу уговора, односно да се одредбе уговора примењују онако како гласе. У конкретном случају постоји споразум између странака по коме се тужени обавезао да тужиоцу исплати спорни износ неплаћених комуналних услуга које су остале ненамирене након смрти његовог оца. У тексту споразума се не помиње ни преузимање дуга нити приступање дугу, нити незвано вршење туђих послова, нити било шта друго на шта се позивају нижестепени судови када налазе да би такви правни послови били ништави из разлога који је раније наведен. У одлукама нижестепених судова нема разлога о томе зашто судови споразум не тумаче онако како гласи већ сматрају да он у себи прикрива неке друге правне послове који су противни принудним прописима. Такође ни правило о терету доказивања за евентуалну одговорност наследника за дугове оставиоца нижестепени судови не примењују правилно јер је у том случају дужност повериоца, у овом случају тужиоца, да докаже да је тужени правни следбеник, наследник оставиоца, а то да ли је тужени наследио имовину оставиоца у вредности која покрива висину потраживања ствар је доказивања

туженог у парници, а не тужиоца како то сматрају нижестепени судови у конкретном случају.

Имајући у виду наведено произилази да због погрешне примене материјалног права, чињенично стање у поступку није потпуно и правилно утврђено, а што је разлог за укидање нижестепених одлука на основу члана 416. став 2. ЗПП.

У поновном поступку нижестепени судови ће имати у виду све што је напред наведено, па ће након правилне примене материјалног права, оцене закљученог споразума и другог што је напред наведено донети на закону засновану одлуку.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић